

БРАТЯ ГРИМ

КАТЕДРАЛАТА В КЪОЛН

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Когато започнал строежът на катедралата в Кьолн, искали да прокарат същевременно и водопровод. Тогава строителят се осмелил да каже: „Нека първо завършим голямата катедрала, пък после и малкия водопровод!“ Той говорел така, понеже единствен знаел къде е изворът и не бил открил тайната никому освен на жена си, като същевременно я заклел на всяка цена да я съхрани. Строителството на катедралата започнало и вървяло добре, но водопроводът нямало как да бъде изграден, тъй като майсторът все не можел да открие извора. Когато жена му видяла как се измъчва, обещала да му помогне, отишла при съпругата на другия строител и с хитрост най-сетне ѝ измъкнала тайната, според която изворът бликал точно под кулата на катедралата; онази дори ѝ посочила камъка, който го покривал. Така тя помогнала на мъжа си; на следния ден той отишъл до камъка, ударил го и водата мигом бликнала. Когато онзи строител видял, че тайната му е открита и гордото му обещание ще бъде посрамено, понеже водопроводът без съмнение щял да стане готов за съвсем кратко време, той ядосано прокълнал строежа да не бъде завършен никога и умрял от тъга. Оттогава построеното и иззиданото през деня на другата сутрин се оказвало рухнало, колкото и добре да бъдело изградено и колкото и здраво да бъдело споено, така че от този момент не бил прибавен нито един камък. Други разказват историята по различен начин. Дяволът завидял на гордото и свято дело, замислено и наченато от господин Герхард, строителя. За да стори поне нещо или дори само да възпрепятства завършването на катедралата, той се обзаложил с господин Герхард, че ще докара един поток от Трир в Кьолн до катедралата, преди господин Герхард да е завършил строежа си, а ако спечели облога, майсторът ще трябва да му даде душата си. Господин Герхард не бил туткав, само че дяволът е в състояние да работи дяволски бързо. Един ден майсторът се качил на кулата, която била вече толкова висока, колкото е и днес, и първото, което съзрял отгоре, били патици, които излетели с крясък от потока, който дяволът бил докарал. Тогава майсторът изрекъл с тъга и яд: „Ти ме надви, дяволе, но няма да ме имаш жив!“ Това казал и се хвърлил презглава от кулата, а дяволът скочил бързо подире му в образа на куче, както наистина са издълбани и могат да се видят върху кулата. Освен това, ако човек постави ухото си на земята, и днес той ще чуе потока, който тече под катедралата.

Накрая има и трето сказание, според което дяволът развратничил с жената на майстора и така, изглежда, се добрал, както в първия случай, до тайната на мъжа ѝ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.